

Dosarul nr.3ra-1368/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. V. Chisilița)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Simciuc, V.Sîrbu, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Inima Codrului”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Inima Codrului” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Inima Codrului” și a fost menținută hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 05 septembrie 2017, SRL „Inima Codrului” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 22 iunie 2017 Direcția control fiscal nr. 2 a Serviciului Fiscal de Stat, DGAF mun. Chișinău a efectuat un control fiscal la fața locului în centrul de agrement în parcul „La Izvor”, care aparține SRL „Inima Codrului”.

În rezultatul controlului a fost întocmit actul de control 1-777090 din 22 iunie 2017, s-a stabilit încasarea mijloacelor bănești în numerar în sumă de 50 de lei, fără utilizarea mașinii de casă și control cu memorie fiscală existență și admiterea excedentului de mijloace bănești în casieria mașinii de casă și control în sumă de 287 de lei, care nu poate fi justificat prin datele înscrise în Registrul mașinii de casă și control, prin ce au fost încălcate prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal și pct. 4 cap. II, pct. 10 lit. a) și e) cap. V din Regulamentul Cu privire la aplicarea mașinilor de casă și control cu memorie fiscală pentru efectuarea decontărilor în numerar, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 474 din 28 aprilie 1998.

La data de 07 iulie 2017 DGAF mun. Chișinău a emis decizia nr. 128/660 asupra cazului de încălcare a legislației, SRL „Inima Codrului” fiindu-i aplicată amendă în mărime de 5000 de lei conform prevederilor art. 245 alin. (2) Codul fiscal și amendă în mărime de 5000 de lei în conformitate cu prevederile art. 254 alin. (4) Codul fiscal.

La data de 17 iulie 2017 a depus către Serviciul Fiscal o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actului de control din 22 iunie 2017 și a deciziei din 07 iulie 2017 ca fiind emise ilegal. La 21 august 2017 a recepționat decizia nr. 114 din 10 august 2017 a Serviciului Fiscal de Stat, prin care a fost dispusă respingerea contestației și menținerea deciziei din 07 iulie 2017.

A menționat că toate constatările expuse în actele emise de pârât nu sunt veridice, nu au fost aduse suficiente probe ce ar demonstra că funcționarul fiscal a închiriat o masă și a plătit avans în sumă de 50 de lei. Totodată, a susținut că suma excedentului de mijloace bănești constatate în cadrul controlului se justifică prin înscrisul din Registrul Mașinii de casă și control.

A solicitat SRL „Inima Codrului” anularea actului de control nr. 1-777090 din 22 iunie 2017, deciziei nr. 128/660 din 07 iulie 2017 și deciziei nr. 114 din 10 august 2017 întocmite de angajații Serviciului Fiscal de Stat ca fiind ilegale și obligarea Serviciului Fiscal de Stat să restituie suma de 200 de lei primită de angajații pârâtului de la administratorul SRL „Inima Codrului”, Străisteanu Gheorghe.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea depusă de SRL „Inima Codrului” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 27 decembrie 2017 SRL „Inima Codrului” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Inima Codrului” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că la data de 22 iunie 2017 de către Inspectorii din cadrul Direcției Control Fiscal nr. 2 a DGAF mun. Chișinău, Guțu Alexandru și Rusu Vitalie a fost efectuat controlul fiscal la fața locului, prin metoda verificării operative, la centrul de agrement amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, parcul „La Izvor”, care este subdiviziunea SRL „Inima Codrului”. Astfel, în rezultatul controlului fiscal a fost întocmit actul de control nr. 1-777090 din 22 iunie 2017, conform căruia s-a stabilit că contribuabilul nu a utilizat mașina de casă și control cu memorie fiscală existentă, iar sumele încasate conform raportului din mașina de casă și control, la momentul efectuării controlului atesta excedentul de numerar nejustificat documentar în sumă de 287 de lei.

Instanța de apel a mai remarcat că în rezultatul examinării actului de control nr. 1-777090 din 22 iunie 2017 a fost emisă decizia Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației nr. 128/660 din 07 iunie 2017, prin care SRL „Inima Codrului” a fost amendată cu 5000 de lei pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar fără utilizarea mașinii de casă și de control existente, în conformitate cu art. 254 alin. (2) Cod fiscal și cu 5000 de lei pentru neasigurarea bilanțului numerarului în mașina de casă și de control, care constă în formarea excedentului de numerar nejustificat documentar, contrar prevederilor art. 254 alin. (4) Codul fiscal.

Așadar, instanța de apel analizând întregul material probator administrat în speță, a reținut că circumstanțele descrise în actul de control din 22 iunie 2017 sunt veridice și legal în privința intimatului-reclamant a fost emisă decizia nr. 128/660 din 07 iunie 2017 a Serviciului Fiscal de Stat asupra cazului de încălcare a legislației prin care SRL „Inima Codrului” a fost amendată cu suma totală de 10000 de lei pentru încălcarea prevederilor art. 254 alin. (2) și (4) Codul fiscal.

În concluzie, Colegiul instanței de apel a conchis că soluția primei instanțe de respingere a acțiunii este întemeiată și legală.

La data de 22 august 2018, SRL „Inima Codrului” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele judecătorești inferioare la emiterea actelor contestate nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

La data de 12 octombrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de SRL „Inima Codrului” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele pricinii rezultă cu certitudine că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 21 iunie 2018.

Astfel, recursul declarat de SRL „Inima Codrului” la data de 22 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Inima Codrului”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să mai menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Inima Codrului”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Inima Codrului” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru